

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611010290
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1611010290.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členov senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovanej E. K. a spol., pre pokračovací prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovanej E. K., obžalovaného Q. F. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/2011 zo dňa 11.06.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2015 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), písm. f) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a n a p a d n u t ý r o z s u d o k v o v ý r o k u o t r e s t e a s p ť o s o b e j e h o v ý k o n u u o b ť a l o v a n é h o Q. F. a v ý r o k o n á h r a d e š k o d y v o v z ť a h u k p o š k o d e n é m u P. N..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s a o b ť a l o v a n é m u Q. F., n a r. X X . X X . X X X X v Z., t r v a l e b y t o m Z. n á m e s t i e č. X X X X / X, Z.

u k l a d á

podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. ú h r n n ý t r e s t o d ť a t i a s l o b o d y v o v ý m e r e 3 (t r i) r o k y .

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s p o u k a z o m n a § 49 ods. 1 Tr. zák. s ú d o b ť a l o v a n é m u t r e s t o d ť a t i a s l o b o d y p o d m i e n e č n e o d k l a d á a z á r o v e ň u k l a d á o b ť a l o v a n é m u p r o b a č n ý d o h ľ a d n a d j e h o s p r á v a n í m p o č a s s k ú š o b n e j d o b y .

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u s t a n o v u j e o b ť a l o v a n é m u s k ú š o b n ú d o b u v t r a v á n í 3 (t r i) r o k y .

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. u k l a d á o b ť a l o v a n é m u o b m e d z e n i e s p o č í v a j ú c e v z á k a z e s t r e t á v a n i a s a s E. K., n a r. X X . X X . X X X X , A. Z., n a r. X X . X X . X X X X a S. F., n a r. X X . X X . X X X X .

II.

Podľa § 319 Tr. por. s a o d v o l a n i a o b ť a l o v a n e j E. K., n a r. X X . X X . X X X X v Z. a o k r e s n é h o p r o k u r á t o r a z a m i e t a j ú .

V o s t a t n e j č a s t i o s t á v a n a p a d n u t ý r o z s u d o k n e d o t k n u t ý .

o d ť o v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/111/2014 zo dňa 11.06.2014 bola obžalovaná E. K. uznaná vinnou v bode 1/ z pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- ako pokladníčka v obchodnom dome E. na C. č. XXXX v Z. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným A. Z. dňa 17.08.2009 v čase o 13.04 hod. počas pracovnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 637,39 €, ktorý na predajný pult vyložil obvinený A. Z., zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, následne načo obvinený A. Z. s týmto tovarom odišiel z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neznámou osobou dňa 19.08.2009 v čase o 17.05 hod. počas pracovnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 228,77 €, ktorý na predajný pult vyložila táto neznáma osoba, zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, znovu ho nenablokovala, následne načo táto neznáma osoba odišla s týmto tovarom z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neznámou osobou dňa 19.08.2009 v čase o 17.25 hod. počas pracovnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 273,84 €, ktorý na predajný pult vyložila táto neznáma osoba, zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, znovu ho nenablokovala, následne načo táto neznáma osoba odišla s týmto tovarom z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným S. F. dňa 19.08.2009 v čase o 17.45 hod. počas predajnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 375,41 €, ktorý na predajný pult vyložil obvinený S. F., zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, následne načo obvinený S. F. s týmto tovarom odišiel z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neznámou osobou dňa 20.08.2009 v čase o 17.15 hod. počas predajnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 316,85 €, ktorý na predajný pult vyložila táto neznáma osoba, zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, následne nato táto neznáma osoba odišla s týmto tovarom z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným Q. F. dňa 21.08.2009 v čase o 16.06 hod. počas predajnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 577,89 €, ktorý na predajný pult vyložil obvinený Q. F., zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, následne načo obvinený Q. F. s týmto tovarom odišiel z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neznámou osobou dňa 21.08.2009 v čase o 16.50 hod. počas predajnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 98,62 €, ktorý na predajný pult vyložila táto neznáma osoba, zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, následne nato táto neznáma osoba odišla s týmto tovarom z predajne bez platenia,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ neznámou osobou dňa 21.08.2009 v čase o cca 17.30 hod. počas predajnej doby tovar rôzneho druhu v hodnote 54,44 €, ktorý na predajný pult vyložila táto neznáma osoba, zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, následne načo táto neznáma osoba odišla s týmto tovarom z predajne bez platenia, čím poškodenej spoločnosti E. K. republika v.o.s., R. cesta XX/A, C., P.: XX XXX XXX spôsobila škodu vo výške 2.563,71 €.

Obžalovaný Q. F. bol uznaný vinným v bode 4/ z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenou E. K., zamestnanou ako pokladníčkou v obchodnom dome E. na C. č. XXXX v Z. dňa 21.08.2009 v čase o 16.06 hod. počas pracovnej doby vyložil z nákupného vozíka na pult pokladne tovar rôzneho druhu v hodnote 577,89 €, ktorý obvinená E. K. zámerne nenasnímala cez snímač čiarového kódu a tento ani manuálne nezadala do pokladne, teda ho nenablokovala, načo následne s uvedeným tovarom prešiel bez zaplatenia cez pokladňu a odišiel s ním z predajne E., čím poškodenej spoločnosti E. v.o.s., R. cesta XX/A, C., P.: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške 577,89 €

a v bode 5/ zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase niekedy v roku 2008 sa na základe telefonického rozhovoru dohodol s poškodeným P. N., že mu dovezie osobné motorové vozidlo zn. L. G., ktoré si poškodený vybral z webovej ponuky motorových vozidiel a toto malo byť dovezené z USA, pričom dňa 07.08.2008 po ďalšom telefonickom dohovore poškodeného s obvineným došlo prostredníctvom tretej osoby k odovzdaniu dohodnutej sumy a to 930.000,- Sk (30.870,64 €) do rúk obvineného, ktorý si tieto peniaze vložil na svoj účet v X. banke v Z., pričom do dnešného dňa spomínané vozidlo nedoviezol ani inak nezabezpečil, taktiež neprišlo ani k vráteniu finančnej hotovosti poškodenému, čím priviedol poškodeného P. N. do omylu, ktorému vznikla škoda vo výške 30.870,34 €.

Súd I. stupňa obžalovanej E. K. uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Obžalovanému Q. F. uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), §41 ods. 1, ods. 2 a § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanú E. K. zaviazal k náhrade škody pre poškodenú spoločnosť E., v.o.s., C., R. cesta XX/A spoločne a nerozdielne s A. Z. (právoplatne odsúdený) v sume 637,59 Eur, s S. F. (právoplatne odsúdený) v sume 375,41 Eur, s obžalovaným Q. F. v sume 577,89 Eur a samostatne v sume 972,52 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený P. N. odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná E. K. proti všetkým jeho výrokom vo vzťahu k jej osobe, obžalovaný Q. F. proti všetkým jeho výrokom vo vzťahu k jeho osobe a prokurátor proti výroku o treste uloženom obžalovanému Q. F.,

Obžalovaná E. K. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že má za to, že ani v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom nebol preukázaný kvalifikačný znak vo vzťahu k jej konaniu v spojení so spoluobžalovanými v tom, že by sa mali pred údajným spáchaním skutkov na ich spáchaní dohodnúť. Nebolo teda preukázané a neexistuje v súdnom spise žiadny taký dôkazný prostriedok, po ktorého vykonaní by bol produkovaný dôkaz o tom, že vykonala skutok, ktorý jej je kladený za vinu. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu jej konania, ide u nej len o občianskoprávny delikt - bezdôvodné obohatenie, pričom trestné právo je len prostriedkom ultima ratio, teda poslednou možnosťou ako privedť osobu zodpovednú za vznik bezdôvodného obohatenia alebo škody, aby bezdôvodné obohatenie vrátila respektíve škodu nahradila. Záverom preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu § 321 písm. b), písm. c) a písm. d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Q. F. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že má za to, že ani v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom nebol preukázaný kvalifikačný znak vo vzťahu k jeho konaniu v spojení so spoluobžalovanými v tom, že by sa mali pred údajným spáchaním skutkov na ich spáchaní dohodnúť. Nebolo teda preukázané a neexistuje v súdnom spise žiadny taký dôkazný prostriedok, po ktorého vykonaní by bol produkovaný dôkaz o tom, že vykonal skutok, ktorý jej je kladený za vinu po dohode so spoluobžalovanou K.. Okrem toho, na kamerovom zázname je zreteľne vidieť, že za tovar zaplatil, a teda že neprešiel cez pokladňu bez zaplatenia. Rovnako v konaní nebolo nijako preukázané, že s tovarom z predajne E. aj odišiel. Vo vzťahu ku skutku kvalifikovanému ako zločin podvodu uviedol, že v konaní nebolo nad všetku pochybnosť preukázané, že sa ho naozaj dopustil na škodu poškodeného P. N., a preto má za to, že je tu dôvod na aplikovanie zásady in dubio pro reo, a teda dôvod pre jeho oslobodenie spod obžaloby pre tento zločin. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil z dôvodov § 321 písm. b), písm. c) a písm. d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vo vzťahu k obžalovanému Q. F. bolo podané odvolanie odôvodnené aj jeho druhým obhajcom, ktorý v písomných dôvodoch uviedol, že má za to, že rozhodnutie súdu sa nezakladá na preukázaných

skutočnostiach a tvrdenia obžaloby v konaní neboli preukázané. Žiadneho prečinu krádeže sa nedopustil, tovar, ktorý vyložil na pokladničný pás riadne zaplatil, čo vyplýva aj z kamerového záznamu z bezpečnostnej kamery. So žiadnym z ďalších spoluobžalovaných dohodnutý nebol, tieto osoby v podstate nepozná, a teda aj v prípade, že by sa tieto dopustili trestného činu, nemohlo dôjsť žiadnym spôsobom v súvislosti s jeho osobou k spolupáchateľstvu, nakoľko s nimi nespolupracoval. Rovnako nebolo preukázané, že predajňu opustil s predmetným tovarom. Domnieva sa, že v jeho prípade boli posudzované iba okolnosti svedčiace v jeho neprospech. Vo vzťahu k zločinu podvodu uviedol, že spáchanie tohto mu nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Žiadne peniaze od poškodeného N. neobdržal, neexistovala žiadne dohoda o zabezpečení dovozu vozidla, keďže poškodený nebol rozhodnutý, ktoré motorové vozidlo by chcel z USA kúpiť. Peniaze, ktoré vložil na svoj dolárový účet, pochádzali z pôžičky od pána N., od ktorého si dňa 07.08.2008 požičal sumu 900.000,- Sk (29.874,53 Eur) ako z jeho vlastných zdrojov - 30.000,- Sk. Táto skutočnosť bola potvrdená aj výpoveďou N., ako aj predložením zmenky, ktorú mu vystavil na krytie pôžičky. Pôžičku následne, (potom ako nemohol vycestovať do USA, a teda peniaze nepotreboval) pánovi N. vrátil dňa 08.09.2008. Tvrdenie o tom, že potvrdenie o vklade vydal p. D. ako potvrdenie toho, že tieto peniaze prevzal je nepravdivé, a bolo by nezmyselné, keďže o potvrdení na vklade je uvedený ako vkladateľ obžalovaný, takže toto nemôže svedčiť o žiadnom odovzdaní peňazí. Keďže nemal v tom čase iný papier, p. D. na druhú stranu potvrdenia o vklade 930.000,- Sk uviedol všetky poplatky spojené s dovozom vozidla z USA, o čo sa pán D. zaujímal. Výpovede svedkov N., D. a C. sú v týchto súvislostiach nepravdivé, nepodložené a nepreukázané. Záverom požiadal krajský súd, aby jeho odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

Prokurátor v písomných dôvodoch vo vzťahu k uloženému trestu Q. F. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je toho názoru, že okresný súd uložil obžalovanému trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, pretože ak ukladal úhrnný trest za dva trestné činy, z ktorých jeden je zločin, pričom reálne nepoužil zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa asperačnej zásady, nebolo namieste použitie § 38 ods. 7 Tr. zák., ktorý súd použil a neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Ak nebola reálne použitá asperačná zásada spočívajúca v zvýšení spodnej hranice trestnej sadzby, bolo namieste zohľadniť priťažujúcu okolnosť a trestnú sadzbu zvýšiť v zmysle § 37 ods. 4 Tr. zák. a uložiť trest v trestnej sadzbe so spodnou hranicou päť rokov a štyri mesiace. Prokurátor poukázal na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. vyžadujúce skúmanie primeranosti súčasného použitia dvoch ustanovení o zvýšení spodnej hranice trestnej sadzby, čo v danom prípade nebolo splnené, pretože asperačná zásada nezvýšila spodnú hranicu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol o uložení trestu v zákonnej sadzbe.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 3 Tr. por. v neprítomnosti obžalovanej E. K., ktorá písomne požiadala o jeho vykonanie v jej neprítomnosti ako aj v zmysle § 294 ods. 2 Tr. por. neprítomnosti poškodenej organizácie E..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obaja prítomní obhajcovia obžalovaného F. v celom rozsahu pridržali písomne podaných odvolaní s tým, že upriamili pozornosť na skutočnosť, že okresný súd nesprávne postupoval, keď pri ukladaní trestu obžalovanému neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Navrhli zrušiť napadnutý rozsudok v časti obžalovaného F. a alternatívne buď obžalovaného spod obžaloby oslobodiť alebo vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolanie podané prokurátorom navrhli zamietnuť.

Obhajca obžalovanej E. K. na verejnom zasadnutí navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, vec alternatívne buď vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo obžalovanú oslobodiť spod obžaloby.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry poukázala na dôvody odvolania okresného prokurátora. V prípade uznania viny obžalovanému F. navrhla uložiť trest na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere päť rokov a štyri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Navrhla odvolanie oboch obžalovaných zamietnuť.

Obžalovaný Q. F. na verejnom zasadnutí sa pripojil k záverečnému návrhu svojich obhajcov. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie zo strany obžalovanej E. K. a okresného prokurátora nie sú dôvodné, odvolanie obžalovaného Q. F. je sčasti dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimerane prísny.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pred súdom prvého stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., súd prvého stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto správne a vyčerpávajúce v napadnutom rozsudku aj odôvodnil, pričom krajský súd na v tejto časti poukazuje bez potreby ho opakovať.

Čo sa týka výroku o vine obžalovanej E. K., je potrebné uviesť, že prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí vykonal všetky dostupné dôkazy, ako sú výpovede obžalovanej K., výpovede spoluobžalovaných, výpovede svedkov, listinné dôkazy, kamerový záznam a aj podrobne vyhodnotil dôkaznú situáciu vo všetkých súvislostiach, a správne dospel k záveru, že obžalovaná ako trestne zodpovedný subjekt spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu. Jednotlivé dôkazy na seba logicky nadväzujú a preukazujú bez pochybností priebeh jednotlivých čiastkových skutkov pokračovacej trestnej činnosti tak, ako sú opísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Týmto konaním obžalovaná E. K. naplnila všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák., tak po stránke objektívnej ako i po stránke subjektívnej.

Krajský súd v súvislosti s odvolacou námietkou, ktorou obhajoba namietala neexistenciu dôkazu poukazujúceho na predchádzajúcu vzájomnú dohodu obžalovanej s ďalšími spoluobžalovanými, a teda nepreukázané spolupáchatelstvo uvádza, že základným predpokladom spolupáchatelstva je spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov a úmysel k tomu smerujúci. Dohoda o spolupáchatelstve nemusí byť výslovná, či nebudaj písomná, stačí konkludentný prejav, avšak spolupáchatelia si musia byť vedomí možnosti, že konanie ostatných spolupáchatelov v spojení s ich vlastným konaním smeruje k spáchaniu trestného činu a boli s tým pre tento prípad uzrozumení. Každý

zo spolupáchateľov zodpovedá pritom za celý následok spoločného konania tak, ako keby ho spáchal sám. Pokiaľ sa teda uvádza „po predchádzajúcej vzájomnej dohode“, toto je v kontexte s uvedeným správne. Je ťažko uveriteľné (čo vyplýva to aj z vykonaného dokazovania), že by si obžalovaná vybrala náhodných zákazníkov, ktorým by neblokovala celý nákup, resp. žiaden, a ktorí by si toto pri takom množstve tovaru nevšimli, či už priamo pri blokovaní resp. následne pri platení, či dokonca bez jeho zaplatenia. Z uvedeného vyplýva v spojení s ďalšími dôkazmi vykonanými pred okresným súdom, že jednotliví obžalovaní vedeli, prečo majú ísť k pokladni (boli s obžalovanou dohodnutí), pri ktorej pracovala práve obžalovaná, teda z dôvodu, že im nebude blokovaný všetok resp. žiaden tovar.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej E. K., že pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu jej konania, ide u nej len o občianskoprávny delikt - bezdôvodné obohatenie, pričom trestné právo je len prostriedkom ultima ratio krajský súd uvádza nasledovne:

Je pravdou, že trestné konanie je konaním „ultima ratio“ a má sa použiť až vtedy, keď zlyhajú občianskoprávne resp. obchodnoprávne prostriedky. Na protiprávne konanie je potrebné reagovať prostriedkami trestného práva až v krajnom prípade. Trestnoprávnu represiu je potrebné chápať ako ultima ratio - pokiaľ zároveň nie sú splnené predpoklady trestnoprávnej zodpovednosti - nemôže a nesmie slúžiť k uspokojeniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy. V danom prípade však bolo jednoznačne preukázané, že u obžalovanej, ako bolo vyššie uvedené, boli predpoklady trestnoprávnej zodpovednosti naplnené.

Z uvedených dôvodov teda krajský súd uzatvára, že odvolanie obžalovanej E. K. dôvodné nie je.

Čo sa týka výroku o vine obžalovaného Q. F., je potrebné uviesť, že prvostupňový súd rovnako v napadnutom rozhodnutí vykonal všetky dostupné dôkazy, ako sú výpovede obžalovaného, svedkov, listinné dôkazy, kamerový záznam a aj podrobne vyhodnotil dôkaznú situáciu vo všetkých súvislostiach, a správne dospel k záveru, že obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt v bode 4/ napadnutého rozsudku spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a v bode 5/napadnutého rozsudku na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Vo vzťahu o prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. ohľadne namietanej nepreukázanej predchádzajúcej dohody platí rovnaká právna argumentácia ako u obžalovanej K.. Navyše, je protirečivá argumentácia odvolateľa, keď na jednej strane sa bráni tým, že nakúpený tovar zaplatil a zároveň, že nebolo preukázané, že s uvedeným tovarom predajňu aj opustil. Pokiaľ teda obžalovaný tvrdí, že všetok tovar zaplatil, je nepochopiteľné, že by ho ponechal v predajni po zaplatení.

Vo vzťahu k zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. je potrebné uviesť, že obrana obžalovaného bola vyvrátená ucelenou reťazou tak priamych ako aj nepriamych dôkazov - výpovede svedkov P. N., F. D., Z. N., listinné dôkazy - ako ich podrobne uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku.

Čo sa týka výroku o treste uloženého obžalovanej K., je potrebné uviesť, že okresný súd nepochybil, keď pri ukladaní trestu obžalovanej zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., pričom žiadnu priťažujúcu okolnosť nezistil. Pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potom potrebné v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. znížiť hornú hranicu základnej trestnej sadzby o jednu tretinu ($24 : 3 = 8$; $24 - 8 = 16$), teda trest sa obžalovanej ukladal v sadzbe až šestnásť mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby potom trest uložený v jej hornej polovici vo výmere dvanásť mesiacov s poukazom na viacero čiastkových skutkov pokračovacej trestnej činnosti, spôsobenú škodu ako aj osobu obžalovanej je primeraný a zodpovedajúci všetkým zásadám ukladania trestu. Správne okresný súd tento trest odložil na skúšobnú dobu v trvaní dva roky, pretože na prevýchovu obžalovanej bude postačovať hrozba uvedeného trestu a neakcentuje sa represívny účinok trestu.

Naopak, odvolací súd uvádza, že odvolanie obžalovaného Q. F. je v časti dôvodné, a to konkrétne v časti týkajúcej sa uloženého trestu. Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), § 41 ods. 1, ods. 2 a § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Tento postup okresného súdu však nebol správny. Okresný súd mal správne aplikovať ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zák. - poľahčujúcu okolnosť, ktorá vyplýva z odpisu registra

trestov. Obžalovaný bol síce v minulosti viac krát súdne trestaný, avšak vo všetkých predchádzajúcich odsúdeniach sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Navyše, posledné z odsúdení bolo v roku 1999, teda pred viac ako pätnástimi rokmi. Obžalovanému ukladal súd trest úhrnný v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. (nesprávne uvedený aj § 41 ods. 1 Tr. zák.), keďže jeden z trestných činov je prečinom a druhý zločinom - ide tu o dva samostatné skutky. Nesprávne okresný súd aplikoval ustanovenie § 37 písm. h) Tr. zák. - priťažujúcu okolnosť, a to s poukazom na stanovisko NS SR zo dňa 14.06.2009 sp. zn. Tpj 104/2009, v zmysle ktorého, spáchanie druhého trestného činu ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov z ktorých aspoň jeden je zločinom aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. Spáchanie druhého trestného činu (popri zločine alebo prísnejšie trestnom zločine) je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy v obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. bráni zásada „ne bis in dem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák. Z uvedeného teda vyplýva, že pri nemožnosti aplikovania priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. u obžalovaného je prevažnosť poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. Keďže sa obžalovanému ukladá trest úhrnný v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. (asperačná zásada), je potrebné v zmysle tohto ustanovenia navýšiť hornú hranicu základnej trestnej sadzby a trest ukladať v tomto novom rozpätí.

Uvedená argumentácia reaguje zároveň aj na odvolací dôvod prokurátora, u ktorého krajský súd konštatoval nedôvodnosť odvolania, ktorý požadoval zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., a to bez ohľadu aplikácie § 41 ods. 2 Tr. zák., teda asperačnej zásady. Krajský súd vo vzťahu k odvolaniu prokurátora ešte dopĺňa, že je pravdou, že hore uvedený Judikát NS SR bol prijatý ešte pred vyslovením nesúladu Ústavným súdom SR tej časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., v ktorej bola vyslovená povinnosť navyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby pri ukladaní asperovaného trestu., treba si však všimnúť podstatnú vec, a to, že v uvedenom stanovisku NS SR sa hovorí o „prísnejšej trestnej sadzbe“ vo vzťahu k jej navyšovaniu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., a nie o nepripustnosti dvojitého navýšenia spodnej hranice trestnej sadzby, pričom prísnejšia trestná sadzba je daná aj navýšením hornej hranice.

Krajský súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému vo výmere tri roky ako trest nepodmienečný je neprimerane prísny vo vzťahu k okolnostiam prípadu, k osobe páchatel'a a možnosti jeho nápravy ako i z hľadiska účelu ukladania trestu. Na rozdiel od okresného súdu, krajský súd dospel k záveru, že bude postačovať uložiť trest vo výmere tri roky, z hľadiska jeho výchovnej funkcie, ako i generálnej prevencie ako trest podmienený - teda hrozba tohto trestu so stanovením skúšobnej doby v trvaní tri roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby a uložením primeraného obmedzenia v zmysle § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. spočívajúceho v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými, resp. už právoplatne odsúdenými v tejto trestnej veci. Uložením probačného dohľadu je zabezpečená zároveň určitá prísnejšie zameraná kontrola uloženého obmedzenia, vykonávaná probačným alebo mediačným úradníkom, ktorú je povinný obžalovaný strieť počas celej skúšobnej doby.

Odvolací súd preto na základe odvolania obžalovaného Q. F. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol rozsudkom o treste obžalovaného tak, ako bolo vyššie uvedené. Trest takto uložený odvolacím súdom splní účel trestu uvedený v § 34 Trestného zákona. Odvolanie prokurátora a obžalovanej E. K. bolo z hore podrobne uvedených dôvodov zamietnuté. Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody poškodeným P. N., poškodený prostredníctvom splnomocneného zástupcu na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že nárok si už uplatňuje v rámci občianskeho súdneho konania, preto odvolací súd tento výrok bez ďalšieho zrušil.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku ostali nezmenené.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.